

Polcirkeln tur & retur

Text & Foto: Mariana Åhnberg

Jag är som jag är... inte kunde jag låta bli att anmäla till Piteå inte, vi började planera lite hur vi skulle ta oss ända upp dit med hundar och allt, sovplatser osv. Sen kom vi på den briljanta idén, vi skulle ta husvagnen och passa på att semestra där uppe. C åker ju på jakt och fiske tur till Arvidsjaur varje höst och han ville visa mig hur fint det är däruppe.

Så bokad och klart började vi undersöka lämpligast färdväg upp och ner. Den beräknade rutten skulle gå genom 10 län och 250 mil, jag sökte upp setterfolk uppifrån och fick lite tips på vad som kunde vara sevärt och vad man borde göra. Tack för det!! Ibland är facebook superbra.

Resan till Piteå tog sin lilla tid med många stopp efter vägen. Det gick så bra så och Lidaz och Zelma sov mest hela vägen. Väl i Piteå hade de fixat med husvagnscamping intill utställningsplatsen och fixat dit el, jättefin service... Lidaz hade lite jobbigt då grannhusbilen var bebodd av en liten höglöpande tik som de skulle passa på att para när de ändå var där... men han var ändå så duktig så. Zelma har bott i husvagn förut så hon hittade sin plats direkt, men Lidaz måste undersöka hela husvagnen överallt ända tills han var nöjd. Han fann sig snabbt tillrätta efter det.

Efter utställningen var vi bjudna på mat i Storberg utanför Arvidsjaur, jag hade inte ätit någonting på hela dagen och vi var vrålhungriga... väl framme blev det istället fika med limpmackor eftersom de såklart trodde att vi redan ätit då vi blev så sena. Jag käkade limpa.. har inte tagit en macka sedan början av Januari LCHF heter det när man utesluter bla sånt, kakor blev det också... å en massa annat, jag försökte ta så lite som möjligt, ville inte vara otacksam och dessutom var jag så in i baljans hungrig... å inte lönt att ens försöka förklara för värdparet. Detta resulterade såklart i att jag inte alls mådde bra... både kosten och laktosen gjorde sig okuvligt påmind. Det är jåkligt pinsamt att vara dålig i magen hos folk man inte lärt känna ännu.. å andra sidan vart är det inte pinsamt? Samtidigt grävde hundarna upp gräsmattan därute... men dom bara skrattade åt det och sa att det var ok... Puh vilken tur. Värdparet insisterade att vi åt både frukost och middag inne hos dem. Hur skulle jag göra nu? Plan B efter det.. gjorde som man gjorde i skolan tog lite lite av sådant jag inte ska äta och smetade ut det på tallriken när de inte såg, tog desto mer av det jag kan äta... Hoppas de inte märkte vad jag sysslade med. Kändes hemskt men vad skulle jag göra.. Hos dem fick vi ställa husvagnen och utgå därifrån på våra utflykter, supersnällt!

Något jag inte ville missa var Silvervägen eller riksväg 95 som den heter, först tänkte vi köra och vända halvvägs men så kom vi på att var vi så här nära polcirkeln så skulle vi väl dit i alla fall.. sagt och gjort dit åkte vi. Hundarna slog sig till ro i bilen. Väl framme där tog vi en behövlig längre bensträckare.. så skönt att låta hundarna gå i snår och gräs utan att behöva oroa sig för fästingar. Och vilken luft...

Vid Polcirkeln kom vi på att det inte var så långt kvar på vägen, så ja, vi åkte vidare och fick uppleva om än ännu underbarare natur.. C hade lite jobbigt med mig för här och där...(eller nä nu överdrev jag) väldigt ofta hojtade jag till om att han var tvungen att stanna så jag fick fota.. han tyckte att jag var ganska pinsam... ok jag hade kameran i högsta hugg hela vägen, för den delen hela resan.. men det är ju så att det är ofta tillfällena som gör ett bra foto. På hemvägen stannade vi i Arjeplog för att äta ordentligt och för promenad med hundarna, kanske blev det bara limpmacka när vi kom hem, vi visste inte och vi hade ju inte handlat något eftersom de ville bjuda, så jag tänkte då äta ordentligt, en dagens-buffe blev det och jag kunde bara ta av sådant jag kunde äta.. mums och proppmätt satte vi oss i bilen igen för färd hem till Arvidsjaur... Där väntade värsta brakmiddagen...

Jag har blivit lite tråkad för att jag var så entusiastisk över renar. Jag fotade hur många som helst och de däruppe skrattade gott och tittade lite överseende på mig... ok jag bjuder på det. Och jag förstår nu att det inte är så märkvärdigt med dem då de är överallt hela tiden.

Där vi campade låg en sjö, Zelma badade av hjärtans lust, blev lite förvånad för förra året ville hon inte alls, nu simmade hon och plaskade runt. Lidaz premiärbadade.. men han tyckte inte alls om det.. jag fick locka och locka... en liten bit ut sen var det stopp. Det blev flera långa promenader i härlig natur och många utflykter till renhägn och lappkåtor, vi blev visade runt och såg så mycket fint.. Såklart ska väl ingenting flyta på när det gäller oss... pyspunka på husvagnen bara att åka in och köpa nytt däck och återigen vilken service, tog inte ens tio minuter så var det fixat och klart med nytt däck och allt. När vi kom tillbaka hade domkraften under husvagnen sjunkit ner i asfalten och bildat ett stort hål.. Vi sätter då spår efter oss. Inte var det sista gången vi åkte upp dit, det var vi rörande överens om, tänkte köpa med oss lite renkött men 555:-/kg var i häftigaste laget, det blev jokkmokkskorv i stället! Vägen hem tog vi i sakta mak och stannade för övernattning vid en bäck, grillade och bara myste, det blev många mil men med stopp här och där verkade det som om hundarna också njöt av semestern!

Mariana

